

DE VERRASSINGSREIS 14 SEPTEMBER 2003

Onze verrassingsreis ging dit jaar door op 14 september. Wat het zou worden wisten enkel de bestuursleden. Op de BBQ werd er gevraagd om wandelschoenen, een verrekijker en een paraplu of regenscherm mee te brengen.

Om 7u stonden een heel pak Fluitekruiders vertrekkensklaar, met verrekijker en wandelschoenen. Wat is het leuk te weten wat zij niet weten, namelijk waarheen de reis zou gaan.

Goed op tijd zijn we kunnen vertrekken en onderweg werd er druk gespeculeerd waar we hen toch naartoe zouden brengen.

Toen we Brugge voorbij waren, werd er geopperd dat we zeker naar de zee zouden gaan. In Nieuwpoort werd er een pipi en koffiestop ingelast. Paul vertelde dat het nog te vroeg was om in Plopsaland binnen te kunnen. Dat werd echter niet geloofd.

Als we allen weer op de bus zaten, zijn we vertrokken richting Frankrijk. Ach, we gaan naar 't buitenland. We zijn dan maar verder gereden naar Wissant (dat ligt aan de Opaalkust). Hier hebben we de bus verlaten en hebben we ons op weg gezet voor een voettochtje van zo'n 6 km naar de Cap Blanc Nez.

Het weer was met ons en het zonneke scheen lekker op ons bolleke. Het werd reeds warm. We zijn langs het strand getrokken tot de parking aan de voet van Cap Blanc Nez. Daar hebben we efkes gewacht op een paar andere Fluitekruiders en dan kon het klimwerk beginnen. Het was puffen en zweten maar uiteindelijk zijn we toch boven geraakt. Nu nog de bus zoeken en dan was daar onze Patrick (die de vorige dag jarig was) die ons te drinken aanbood. Dat was lekker zo'n goe Palmke of een pintje of een porto'ke. Paul kwam met z'n pak wafels aandraven. Dat konden we nu net gebruiken.

Als ons pint op was, zagen we in de verte ons Agnes afkomen. Helemaal kapot maar ze was boven geraakt. Er waren er nog een paar achter. Met zo'n vijftiental (het kunnen er ook 20 geweest zijn) hebben we dan de terugweg aangevat. De anderen reden terug met de bus.

VERRASSINGSREIS / WANDELEN LANGS DE FRANSE KUSTLIJN.

Rond half twee waren we terug in Wissant en was het tijd om de inwendige mens te versterken. Was me dat daar een kabaal in da klein restauranke. Het eten was lekker, maar je moest wel een beetje geduld oefenen en met een volle maag zijn we terug de bus op gegaan. Van hieruit zijn we naar Cap Gris Nez gereden. Daar hebben we nog een klein toerke gedaan en hebben we bij Patrick nog ne keer gedronken.

De volgende verrassing moest nog komen. We zouden nog een stopke doen in Calais en daar kon ieder nog wat vrij rondlopen. Rond 18u werden ze allen verwacht aan de bus. Daar hebben we dan de rest van de drank nog opgemaakt en dan was het zo stillekesaan tijd om huiswaarts te keren.

Onderweg hadden we pech. We hebben wat in de file moeten staan en rond 21h00 zijn we toegekomen.

Het zat er weer op. Het weer was schitterend, zeer warm, het kon niet beter. Het was een leuke dag geweest.

We denken al aan de volgende verrassingsreis.

Patricia